

لیدن، 28 اپریل 2007

فراخوان

به مثابه شهروندان آگاه بر موارد جدید تخطی از قوانین جنگ اعتراض کنیم

هفته اخیر ماه اپریل معمولاً بید آور دوفاجعه هولناک تاریخ معاصر کشور ماست. جنایات انجام شده توسط رژیمهای که در روزهای 28 اپریل 1978 و 29 اپریل 1992 سرنوشت مردم را بدست گرفتند، صفحات تاریخ سی سال اخیر را چنان سیاه ساخته اند که نه با "منشور مصالحه ملی" سفید میگردند و نه با تشکیل اتحادیه های مسولین این رژیمها که منحصراً سپرد دفاعی مشترک شان ایجاد میگردد. جبهه به اصطلاح ملی مثال روشن ایست ازین کوششهای بیشتر. آثار جنایات این رژیمها آنقدر زیاد و مشهود است که هر زمانیکه مسولین جنایات در حال بکار بستن یک حيله جدید میباشند، گور دسته جمعی دیگری دهن باز میکند تا برین حيله های ساده لوحانه بخندد. بلی! آفتاب را نمیتوان با دو انگشت پوشاند. کشف گوردسته جمعی در بدخشان و گور دسته جمعی پل چرخي طی چند هفته اخیر نمونه هایست از عمق جنایات رژیم تحت رهبری حزب دموکراتیک خلق که در اقصی نقاط کشور جوی های خون را جاری ساخته بود. مایه تعجب خواهد بود اگر این گورهای دسته جمعی و خرابه های شهر کابل برای ثبوت جنایات رژیمهای سه ده اخیر کافی دانسته نشود. نوال ناپذیری این مدارک تاریخی باید، از جانب دیگر، عامل باز دارنده ای باشد برای طرفین جنگ فعلی. واضحست که رژیم فعلی را با وصف ضعف فوق العاده و فساد اداری بی سابقه آن نمیتوان از لحاظ ریکارد حقوق بشر در ردیف رژیمهای ماقبل اش قرار دادولی هیچ رژیمی از رعایت قوانین و معیارهای قبولشده بین المللی معافیت ندارد. کشورهای که در افغانستان عسکر فرستاده اند و در جنگ سهم میگیرند نیز از عملکرد خود در جریان جنگ قانوناً جوابده میباشند. طالبان و گروه های مسلح دیگری که با رژیم فعلی و پشتیبانان خارجی اش میجنگند از هر حرکت شان که تخطی از قوانین جنگ تلقی گردد، قانوناً مکلف به جوابدهی خواهند بود.

مطابق کنوانسیونهای چهارگانه 1949 ژنیو، زمانیکه باشندگان یک قریه یا منطقه مسکونی در میان آتش متقابل نیرو های جنگی قرار میگیرند، هر دو جانب مکلف اند تمام تدابیر ممکنه را غرض جلوگیری از تلفات ملکی اتخاذ نمایند. این حکم شامل حملات هوایی نیز میگردد. هرگاه خطر تلفات زیاد ملکی موجود باشد باید پلان عملیات مورد تجدیدنظر قرار گیرد. افراد نظامی که تسلیم میشوند و یا بنا به زخمی بودن یا مریضی در نبرد سهم گرفته نمیتوانند فرد ملکی تلقی میگردند. طی سه سال اخیر گزارشات متعدد در مورد تخطی قوای حکومتی و نیروهای خارجی از قوانین جنگ انتشار یافته است. اخیراً در مورد تخطی طالبان از مواد کنوانسیونهای چهارگانه 1949 ژنیو گزارش مفصلي تحت عنوان "هرآنکه دوست ما نیست، دشمن ماست" از طرف سازمان عفو بین المللی در 26 صفحه انتشار یافته است. درین سند مخصوصاً از آزار دیدار عملیاتی انفجاری نوع خودکشی در مناطق مسکونی، کشتار معلمان و فعالین جامعه مدنی، گروگان گیری و قتل گروگانان تذکار بعمل آمده است.

امیدواریم جامعه مدنی افغانستان بحیث گروپ فشار موارد تخطی از قوانین جنگ را که طرفین جنگهای کنونی در افغانستان مرتکب میشوند، ثبت و افشا نموده و با اشتراک مساعی با تمام مجامع عدالتخواه در برابر مسولین آن اعتراض و احتجاج کنند. نگذاریم هیولای جنگ بی قانون باز هم زنان هموطن ما را بیوه ساخته، شهرها را به مخروبه و مکاتب را به گورستان اطفال مبدل سازد.

کمیته حقوق بشر فارو